

Deze vragen kunnen nog anders geformuleerd worden: lééft het tijdschrift? geeft het stof tot nadenken, tot gesprek, tot verdieping? geeft het impulsen? hoeveel werkelijke lezers zijn er onder de circa 760 ontvangenden? wat doen die lezers er anders mede dan het bandje afscheuren, even inkijken, opbergen of..... zelfs dat niet eens? Prullemanden zijn er ook nog!

Nu mogen natuurlijk onze verwachtingen niet te hoog gespannen zijn: velen, zo niet de meesten onzer, vinden de brievenbus dagelijks vol drukwerk en waarlijk lang niet altijd onbelangrijk en het zou helemaal niet verwonderlijk zijn, indien er niet een zekere vermoeidheid optrad. De gecompliceerdheid van het leven geeft er alle aanleiding toe. Het artikel „Vermoeidheid. Een cultuurverschijnsel, een medisch vraagstuk, een religieuze opdracht” van dr M. J. Heering in het „Wending”-nummer van december 1955 biedt inderdaad stof tot ernstige overdenking. Ook gaat het hier om dingen, die maar voor een zeer klein deel in cijfers uit te drukken zijn. En verder, een zaakier moet wel aandachtig de grond bekijken of er wat uitspruit, maar hij moet ook kunnen afwachten en er met zijn vingers van afblijven.

Dit aandachtig kijken, dit visuele waarnemen, kan ons echter toch wel iets leren, zoals blijkt uit de volgende paar cijfers :

aantallen

jaargang	blzz.	oorspronkelijke artikelen	boekbesprekingen	rond-blikken	ingezonden stukken
1954	248	14	32	10	0
1955	260	14	39	13	4

De eerste kolommen vertonen misschien niet veel meer dan toe-vallige aanwassen. Ook zouden ze met vorige jaren vergeleken moeten worden. Maar de laatste kolom toont iets van wat we zo gaarne zien zouden: enige spontane reacties. — En nu hangt het er vanaf of dit verschijnsel zal toenemen en intensiever worden, zodat we ook aan de „korte artikelen” in de eerste alinea genoemd, als vrucht van initiatief onzer leden toekomen, of er van werkelijke vooruitgang gesproken zal kunnen worden. Met enige voldoening mag worden opgemerkt, dat de Redactie inderdaad al een dergelijk stuk in portefeuille heeft.

Een positieve post op de balans is ook, dat, naar de indruk van de Redactie (hoe moeilijk ook te verifiëren), men over het algemeen de overgang naar een maandschrift op prijs heeft gesteld.

Natuurlijk zouden we gaarne, zoals het gebruik voor het einde